

Mladi i zdravlje

Razmišljajući kako da napišem uvodnik za ovaj broj "Epohe" koji obrađuje temu mladih, pitala sam se koji su najčešći problemi s kojima se danas susrećemo. Krenuvši od sebe, koja sam nedavno izašla s fakulteta i okusila pravi život, ovim uvodnikom prvenstveno želim odgovoriti na krucijalna pitanja koja si mladi ljudi postavljaju po završetku visokog obrazovanja: "Što želim, što očekujem, i kako će mi društvo pomoći pri ulasku u život odraslih?"

Smatrajući kako bi bilo pretenciozno pisati o mladeži kao da nisam njen pripadnik, odlučila sam ovaj uvodnik pisati djelomično iz svoje perspektive jer se upravo s problemima mladih mogu poistovjetiti, a po završetku školovanja samoj sebi postavljala sam upravo ta pitanja. Od većine svojih vršnjaka također sam saznala, da iako vizija budućnosti na fakultetu izgleda kristalno jasna, onog trenutka kad se dobije diploma u ruke budućnost se iz nepoznatih razloga udaljava i iz naše perspektive postaje maglovita. Međutim, to je posve normalna pojava. Kao i sve životne prekretnice, diploma je, usudila bih se reći, jedna od najvećih. Ostavljajući za sobom još tragove djetinjstva, sve nas upućuje u život odraslih u koji, čini nam se, kao da smo ušli "brzinom svjetlosti". Kao da smo još jučer "derali" fakultetske i školske klupe, a odjednom smo primorani suočiti se sa svakodnevnim stvarima: poslom, računom za struju, cijenama namirnica. Kako je nakon završetka visokog obrazovanja jedan od glavnih problema traženje posla, mladi su često razočarani jer na fakultetu stječu

dojam da ih u "stvarnom" svijetu čeka kvalitetno radno mjesto koje će lako naći. Zna se dogoditi da se na radno mjesto čeka i po nekoliko godina, pa mladi gube nadu i javljaju se na oglase koji su vrlo često ispod razine njihova znanja. Također se često događa da nakon što se jave na oglas za radno mjesto te budu pozvani na razgovor, ne dobiju ni adekvatan odgovor ni odbijenicu. Nekolicina pak sretnika koji u kratkom roku nađu zaposlenje, suočavaju se s drugačijim izazovima. Često sam od prijatelja, poznanika ili kolega slušala o lošim iskustvima koja su doživljavali na poslu, jer su bili bez radnog iskustva. Najčešće se žale kako ih poslodavci izrabljuju, kako su podplaćeni i kako, općenito, rade poslove koji nisu primjereni njihovu obrazovanju

(bilo da se radi o višem ili visokom obrazovanju).

No, da kritika ne bi bila usmjerena samo prema poslodavcu, treba reći i to kako mladi smatraju da su nezdrava kompeticija i loša radna okolina bitan faktor koji utječe na njihovo nezadovoljstvo na radnom mjestu. Njihovo se nezadovoljstvo ne odražava samo na njihovo duševno zdravlje već se javljaju i psihosomatske bolesti (gastritis, čir na želucu i ostale). Ne smijemo zaboraviti ni problem zaposlenosti mladih u manjim sredinama i manje razvijenijim područjima Hrvatske. Kako se sve više mladih doseljava u veće gradove, dolazi do starenja nekih područja Hrvatske pa čak i do potpunog nerasprijemnosti u mogućnostima za mlade.

Ali, čak kad i nema posla, mladima se nude i razne druge mogućnosti kako bi popunili slobodno vrijeme i radili na sebi. Nude se razne radionice, tečajevi stranih jezika, fizičke aktivnosti, a uz malo truda sve to mogu naći po vrlo povoljnim cijenama ili čak besplatno. Vrlo je bitno znati, da iako vremena nisu osobito povoljna za mlade, ne treba gubiti vjeru i nadu u bolje sutra. Radimo na sebi, jer što god radili, činimo to za sebe i za svoj boljitak. Danas su neki skloni nereálnim očekivanjima. Uz rizik da ću zvučati pretenciozno i stereotipno, svima poručujem: oboružajte se strpljenjem, jer vaše vrijeme tek dolazi. A do tada – učite, čitajte i radite na sebi. I ne zaboravite pročitati cijeli ovaj broj "Epohe", od korica do korica. Jamčim vam, pronaći ćete mnogo zanimljivih stvari.

Iva Kornfein

"Ništa nije nemoguće, postoje putevi koji vode do svega. Kad kažemo da je nešto nemoguće, to nam često služi tek kao izgovor." François La Rochefoucauld

"Nešto što nam izgleda nemogućim može biti tek neiskusano" Seyed Hossein Nasr (Iz "Knjige životnih zakona")

In memoriam

Luciano Antonelli

Luciano Antonelli rođen je 1943. godine u istarskom gradiću Peroju. Osnovnu je školu i gimnaziju završio u Labinu, a 1968. godine diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, postavši profesorom povijesti i filozofije. Zapošljava se u gimnaziji u Velikoj Kladuši, a u rujnu 1970. godine dolazi u Srednjoškolski centar u Labinu. Odmah je stekao naklonost učenika i kolega, s kojima je neprekidno radio u našoj školi sve do prerane smrti.

Bio je osoba visokih ljudskih vrijednosti. U životu je na sve gledao pozitivno i s nadahnućem. Volio je svoj poziv, pristupao mu odgovorno i s mnogo ljubavi, predano i samozatajno, u maniri istinskog prosvjetnog djelatnika. Svoje široko znanje i iskustvo iz različitih društvenih područja prenosio je na učenike strpljivo i profinjeno, zbog čega su mu mnoge generacije labinskih srednjoškolaca zauvijek zahvalne. U djeci

je uvijek pronalazio inspiraciju, nadahnuće i izvor trajna optimizma.

Desetak je godina uspješno, za dobrobit Grada i Škole i nadasve mladih, vodio proslavljeni Debatni klub za što je 2004. godine dobio Priznanje Grada Labina.

Kao pravi promotor povezo je našu školu i grad te niz hrvatskih škola i gradova Projektom demokracije, s Norveškom, u sklopu Hrvatske mreže zdravih gradova, čineći sve kako bi škole postale istinskom demokratskom zajednicom – kako bi se djeci pružila sloboda da postanu ono što zaista jesu, jer je bio uvjeren da je svako dijete dobro i kako ih se mora neprestano učiti samopouzdanju, odgovornosti i toleranciji da bi im se omogućilo da budu ono što jesu.

Učenici i profesori Srednje škole Mate Blažine, Labin, uvijek će po dobru pamtili svog profesora Luciana Antonellija.